

ÎNCHEIERE

8 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfir

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Ozarenschi împotriva Anei Pleșca cu privire la constatarea nulității actelor și constatarea acceptării succesiunii

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Ozarenschi și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 26 septembrie 2016, Ion Ozarenschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Pleșca, intervenient accesoriu notarul public Anatolie Luchian cu privire la constatarea nulității actelor și constatarea acceptării succesiunii.

În motivarea acțiunii a invocat că Efimii Pleșca a întocmit un testament la notarul public Svetlana Sîrbu, înregistrat sub nr. 83, prin care i-a testat toate bunurile care îi vor aparține în ziua decesului, și anume: casa de locuit și terenul aferent casei, situate în intravilanul satului Talmaza, r-nul Ștefan Vodă și toate terenurile agricole amplasate în extravilanul satului Talmaza, r-nul Ștefan Vodă.

Indică că la 27 septembrie 2011, Efimii Pleșca a decedat, fapt confirmat prin certificatul de deces DC-IV 0973068, eliberat la 7 noiembrie 2011 de Primăria satului Talmaza, r-nul Ștefan Vodă.

Explica că după decesul și înmormântarea bunicului Efimii Pleșca, dânsul, fără a depune la notar declarație de acceptare a succesiunii, a intrat în posesiunea patrimoniului succesoral, exercitând stăpânirea de fapt a bunurilor testate, a locuit în casa defunctului mai bine de un an, a îngrijit de casă, de terenul aferent, de animale, a prelucrat cota de teren din extravilan, ulterior transmițând-o în arendă, iar după plecare peste hotare a instalat în casă chiriași, care să poarte grijă acestui imobil.

Comunică că permanent achita toate impozitele, fapt confirmat prin certificatul eliberat de Primăria satului Talmaza sub nr. 2698 din 15 septembrie 2016.

Notează că la sfârșitul lunii august 2016, revenind în țară a hotărât să înregistreze oficial dreptul de proprietate asupra imobilelor moștenite în baza testamentului, însă adresându-se la notar a depistat că la 22 iunie 2016, notarul public Anatolie Luchian a eliberat deja Anei Pleșca, certificatul de moștenitor legal a casei de locuit (01-A) cu suprafața de 144,1 m², anexei reci (01-a), șurei (02-1) și șurei (02-2).

Subliniază că certificatul de moștenitor legal a fost eliberat în baza contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață, încheiat între defuncții Efimii Pleșca și Andrei Pleșca (Ana Pleșca fiind succesorul legal a lui Andrei Pleșca) la 10 februarie 1997, autentificat de către secretarul Primăriei satului Talmaza, Elena Morgailo, înregistrat în registru sub nr. 24.

Afirmă că contractul de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață, încheiat între defuncții Efimii Pleșca și Andrei Pleșca la 10 februarie 1997, a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (act juridic fictiv), astfel consideră că este lovit de nulitate absolută, deoarece lipsește intenția de a da naștere, a modifica sau a stinge drepturi și obligații civile.

Susține că aceasta se confirmă și prin faptul că contractul nominalizat nici n-a fost pus în executare și n-a fost înregistrat în condițiile legii. Or, înregistrarea oficială a contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață presupune nu numai aplicarea ștampilei respective, ci și atribuirea numărului de înregistrare, fapt ce în cazul de față n-a fost respectat, iar nerespectarea exigențelor legii în cazul dat echivalează cu lipsa înregistrării obligatorii în Registru bunurilor imobile cerute de lege.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 219, 221, 516 alin. (3) Cod civil, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea nulității absolute a contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață încheiat între Efimii Pleșca și Andrei Pleșca la 10 februarie 1997, autentificat de secretarul Primăriei Talmaza r-nul Ștefan Vodă, anularea certificatului de moștenitor legal din 22 iunie 2016 eliberat de notarul public Anatolie Luchian, prin care Ana Pleșca a fost atestată ca moștenitor legal al averii lui Andrei Pleșca, decedat la 21 decembrie 2015, constatarea faptului acceptării succesiunii testamentare de către el după decesul bunicului Efimii Pleșca, survenit la 27 septembrie 2011, în baza testamentului din 6 ianuarie 2011 autentificat notarial de către notarul public Maria Sîrbu.

La 16 noiembrie 2016, Ion Ozarenschi a depus cerere de modificare și concretizare a acțiunii, prin care a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață încheiat între Efimii Pleșca și Andrei Pleșca la 10 februarie 1997, autentificat de secretarul Primăriei Talmaza, r-nul Ștefan Vodă, aplicarea retroactivității și înlăturarea efectelor actului juridic nominalizat, anularea pct. 2 al certificatului de moștenitor legal din 22 iunie 2016, eliberat de notarul public Anatolie Luchian, prin care Ana Pleșca a fost atestată ca moștenitor legal a averii lui Andrei Pleșca decedat la 21 decembrie 2015, constatarea faptului acceptării succesiunii testamentare de

către el după decesul bunicului său Efimii Pleșca survenit la 27 septembrie 2011, în baza testamentului din 6 ianuarie 2011 autentificat notarial de către notarul public Maria Sîrbu.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 26 ianuarie 2017, acțiunea lui Ion Ozarenschi a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost constatată nulitatea absolută a testamentului din 6 ianuarie 2011 autentificat de către notarul public Maria Sîrbu în partea ce ține de testarea de către Efimii Pleșca a casei de locuit și terenului aferent casei de locuit nepotului său Ion Ozarenschi.

A fost încasat de la Ion Ozarenschi în beneficiul Anei Pleșca cheltuielile de judecată în sumă de 10000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Ion Ozarenschi și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 august 2017, Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfîr a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate.

Indică că de către instanțele de judecată au fost interpretate arbitrar probele, iar actele emise nu au fost motivate ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Instanțele au ignorat faptul că potrivit pct. 2 din certificatul de moștenitor legal din 22 iunie 2016 casa de locuit testată de către Andrei Pleșca fiicei Ana Pleșca i-a aparținut defunctului nu în baza contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață din 10 februarie 1997, dar în baza extrasului din evidența gospodăriilor nr. 947 din 8 aprilie 2016, care nu a fost înregistrat la OCT.

Invocând prevederile art. 320 alin. (2), 321 alin. (2) Cod civil, pct. 12 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 27 martie 2006 cu privire la aplicarea unor dispoziții ale Codului civil și ale altor acte normative referitoare la dreptul de proprietate prevăzute asupra imobilelor, art. 28 alin. (1), 37 din Legea cadastrului bunurilor imobile, consideră că extrasul nr. 947 din 8 aprilie 2016, în baza căruia Anei Pleșca a fost eliberat certificat de moștenitor legal, nu constituie dovada apartenenței cu drept de proprietate a bunului defunctului Andrei Pleșca, deoarece nu se regăsește în lista temeiurilor prevăzute de art. 320 Cod civil și art. 28 din Legea cadastrului bunurilor imobile, mai cu seamă că nu a fost înregistrat la organul cadastral, respectiv nu a devenit obiect al dreptului de moștenire.

Notează că instanța de apel nu a luat în considerație nici acel fapt că în dispozitivul hotărârii primei instanțe este greșit indicată data semnării contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață.

În opinia recurentului instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că acțiunea urmează să fie respinsă, motivând că dânsul pretinde la un alt imobil decât cel ce se află în proprietatea Anei Pleșca, or, în speță se operează doar cu imobilul situat în sat. Talmaza, str. 27 August, 330, dar nu și cu cel situat în sat. Talmaza, str. 31 August.

În context susține că instanța de fond incorect a aplicat la caz prevederile art. 844 Cod civil, deoarece dânsul nu a solicitat rezoluțiunea contractului, dar a solicitat să fie constatată nulitatea absolută a acestuia prin prisma prevederilor art. 207, 221, 222 Cod civil.

La fel, remarcă că instanța nu a făcut nicio referință la declarațiile martorilor, care au fost audiați în ședința de judecată și mărturiile cărora explică aspecte importante întru soluționarea litigiului, precum și nu a fost dat aprecierii certificatul eliberat de Primăria satului Talmaza la 15 septembrie 2016, care confirmă că el a locuit cu bunelul său până la decesul acestuia, iar după decesul bunelului a intrat timp de 6 luni în posesia averii succesoriale.

La 3 noiembrie 2017, Ana Pleșca, reprezentată de avocatul Alexandru Luca a depus referință la cererea de recurs declarată de Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfîr împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 iulie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 177), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfîr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfîr asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfîr ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ion Ozarenschi, reprezentat de avocatul Pavel Zanfîr se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță